

Library: Βιβλιοθήκη Γυμνασίου Πλατανιά
Category: Ξένη λογοτεχνία->2. Λογοτεχνία
Year: 1951
Pages: 397
isbn: 960-264-010-3

Review

"Σήμερα το πρωί κατέβηκα στο γιατρό μου Ερμογένη, που μόλις γύρισε στην Έπαυλη ύστερα από ένα αρκετά μακρόχρονο ταξίδι στην Ασία. Έπρεπε να εξεταστώ νηστικός. Κλείσαμε ραντεβού για τις πρώτες πρωινές ώρες. Ξαπλώθηκα σ' ένα κρεβάτι, αφού πρώτα γυμνώθηκα απ' το μανδύα κι' απ' το χιτώνιό μου. Σ' απαλλάσσω από λεπτομέρειες δυσάρεστες τόσο για σένα όσο και για μένα κι' από την περιγραφή του κορμιού ενός ανθρώπου, προχωρημένου στα χρόνια, που ετοιμάζεται να πεθάνει από υδρωπικία της καρδιάς. Ας πούμε μόνο πως έβηξα, πως ανάπνευσα και κράτησα την ανάσα μου σύμφωνα με τις υποδείξεις του Ερμογένη, αναστατωμένου άθελά του από την τόσο γρήγορη εξέλιξη του κακού, κι' έτοιμου να ρίξει το φταιξιμο στο νεαρό Ιόλα που με φρόντιζε στην απουσία του".

Η Γιουρσενάρ μέσα από τον βίο του πιο "Ελληνα" από τους Ρωμαίους αυτοκράτορες ακυρώνει τον χρόνο που μας χωρίζει από τον ήρωά της. Όταν αναγνωρίζουμε, σαν φλέβα στο σώμα του βιβλίου της, αναφορές στη σάρκα ("αυτό το άλικο σύννεφο που έχει για αστραπή του την ψυχή"), στην ηδονή, στην ηθική, στην ευτυχία, στην αυτοχειρία, στα παρατημένα νεκροταφεία της μνήμης όπου κείνται, δίχως τιμές, νεκροί που πάψαμε ν' αγαπάμε, δεν ακούμε τη Γιουρσενάρ. Ούτε τη φανταζόμαστε σκυφτή να ψάχνει στις βιβλιοθήκες ή να επινοεί ευφυολογήματα για να ζωηρέψει τον ήρωα. Είναι ο Αδριανός που γράφει. Για να μας υπενθυμίσει, μέσα από ένα λόγο πυκνό, χυμώδη και λυτρωτικό, τη θέση του ανθρώπου που κάποτε, απογυμνωμένος από τον εγωισμό, τις αδυναμίες και τις ψευδαισθήσεις της νεότητας, θα κληθεί ν' αντιμετωπίσει τον θάνατο και να αναλογιστεί τον τρόπο που διαχειρίστηκε το μυστήριο της ζωής. (Γιώργος Καρουζάκης, Ελευθεροτυπία, 12/8/2010)

Τα "Απομνημονεύματα του Αδριανού", η μυθιστοριοποιημένη αυτοβιογραφία του πρώτου ρωμαίου ελληνιστή αυτοκράτορα, είναι ένα λογοτεχνικό κείμενο άφθαρτο και πολύτιμο.

Εξισορροπεί ανάμεσα στον έρωτα και τη δικαιοσύνη, στην Ιστορία και το συναίσθημα, στον διαλογισμό και στο πάθος. Από όλους τους χαρακτήρες της Γιουρσενάρ, ο Αδριανός είναι ο πιο θαυμαστός. Ο Αδριανός είχε ό,τι ονειρεύτηκε: άντρες, γυναίκες, πολέμους, ειρήνη, την Ελλάδα, τη Ρώμη. Υπήρχε στον Αδριανό η ύψιστη εκλέπτυνση του Ελληνισμού, ο γοργά επερχόμενος μετα-ρωμαϊκός κόσμος. (Θεόδωρος Γρηγοριάδης, Τα Νέα, 30/7/2012)